

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.]

linger i andre Pengeinstitutter. Synspunktet for Kritikken, som den daværende Regering i øvrigt ikke tog Notits af, var, at det, som Statsministeren udtrykte det, kunde give Anledning til utilbørlige Forviklinger, at Nationalbankens Direktører deltog i Ledelsen af saadanne private Foretagender. Det ærede Medlem Hr. Hauge udtrykte det samme paa den Maade, at Nationalbankdirektører skulde holde sig fri af det private Erhvervsliv og private Aktieselskaber, saaledes at de i enhver Henseende stod frit i den Stilling, de indtog som Nationalbankdirektører. Indenrigsministeren understregede det centrale i Sagen ved at præcisere, at det afgørende i og for sig ikke var, om man med Loven i Haand kunde sige, at Deltagelse i et andet Selskab lige kunde falde inden for Lovens Grænser. Man maatte se paa den Stilling, Nationalbanken indtog inden for Erhvervslivet, og drage Grænsen derefter. Det fortjener at fremhæves, at det ærede Medlem Hr. Korsgaard sluttede sig til Kritikken, uagtet den bl. a. rejste sig imod en af hans fremtrædende Partifæller. Men Kritikken blev, som sagt, fejlet til Side af den daværende Regering, uagtet der var Tale om store og typiske Erhvervselskaber.

De Synspunkter, der dengang blev fremført om det uheldige i, at Nationalbankdirektører deltog i Ledelsen af Erhvervsselskaber, er ikke mindre rigtige i Dag og deles saavel af Regeringen som af Formanden for Nationalbankens Direktion.

Arbejdernes Andelsboligforening er efter sit Formaal et typisk socialt Selskab og ikke noget Erhvervsselskab. Som socialt Selskab er det undergivet Indenrigsministeriets Tilsyn, og dets Vedtægter er stadfæstet af Indenrigsministeriet i Henhold til Loven af 11. April 1933 om Støtte til Boligbyggeri m. m. Ifølge Vedtægterne er Foreningens Formaal at indføre en Reform af Boligforholdene efter Andelsprincippet og derved skabe betryggende Boligvilkaar for den arbejdende og dermed ligestillede Befolkning. Dette søges opnaaet ved at opføre eller erhverve gode og sunde Boliger til den billigst mulige Pris. Endvidere har Foreningen til Opgave at deltage i ethvert Arbejde, der gaar ud paa at fremme Udviklingen af Boligsagen for den arbejdende Befolkning, og Foreningens Ejendomme eller enkelte Lejligheder maa ikke gøres til Genstand for Spekulation. Foreningens Formaal er saaledes ikke at drive Erhverv. Foreningen er ej heller organiseret som et erhvervsdrivende Selskab, og Foreningen er ikke anmeldt til

Handelsregister eller Aktieselskabsregister, og som ovenfor anført er Foreningen af Indenrigsministeriet anerkendt som socialt Boligselskab. Ifølge Vedtægternes § 59 — og Vedtægterne kan ikke ændres uden Indenrigsministeriets Samtykke — tilfalder i Tilfælde af Foreningens Opløsning et eventuelt Overskud Københavns Kommune eller for de i andre Kommuner beliggende Afdelinger de paagældende Kommuner til Anvendelse i Overensstemmelse med Foreningens Formaal. Foreningen er ifølge Regnskabet særdeles vel konsolideret og raader over Reservefonds til henimod 1 Mill. Kr., saaledes at der efter den paagældende Vedtægtsbestemmelse i Likvidationstilfælde antagelig vil tilfalde det offentlige et betydeligt Beløb til Videreførelse af Foreningens sociale Formaal.

Denne Anvendelse af Overskuddet understreger paa iøjnefaldende Maade Foreningens sociale og ikke-erhvervsmæssige Karakter. En saadan Anvendelse af Overskuddet i Likvidationstilfælde er ogsaa i Professor Sindballes Værk „Den danske Selskabsret“ jævnsides med en Begrænsning af Forrentning af indskudt Andelskapital fremhævet som et væsentligt Moment til Karakterisering af et Selskab som ikke-erhvervsdrivende.

Afgørende for det rejste Spørgsmaal er imidlertid ikke det formelle Forhold, at Arbejdernes Andelsboligforening ikke er noget Aktieselskab eller i det hele taget noget erhvervsdrivende Selskab. Det afgørende er, at Foreningens Virksomhed efter dens Forhold og hele Karakter ikke saaledes som erhvervsdrivende Selskaber, der hviler paa og søger at udnytte Erhvervslivets skiftende Konjunkturer, giver Anledning til Frygt for utilbørlige Forviklinger, som kunde gøre det uheldigt, at en Nationalbankdirektør havde Sæde i Foreningens Ledelse. Hvis dette var Tilfældet, maatte en Nationalbankdirektør selvfølgelig ikke deltage i Ledelsen, uanset at Foreningen ikke er erhvervsdrivende.

Det rejste Spørgsmaal har i øvrigt kun teoretisk Interesse, idet det, som allerede af mig offentligt meddelt, stedse har været den paagældende Nationalbankdirektørs Hensigt at udtræde af Andelsboligforeningens Ledelse, saa snart dette kunde ske uden at skabe Vanskeligheder for Foreningens fortsatte Ledelse. Forskellige Forhold, deriblandt at Foreningens Forretningsfører for et Par Aar siden gik over til anden Virksomhed, har bevirket, at Foreningen nødvendig har villet skifte Formand før nu. Paa Foreningens Generalforsamling i Maj Maaned